

Gennem en række år har vi jo oplevet ganske lange sagsbehandlingstider for asylansøgere. Sagsbehandlingstider, der har været menneskeligt uhyre belastende for de pågældende og der til har været økonomisk unødigt belastende.

Overvejelserne om disse problemer har en ganske lang historie, som jeg skal spare Tinget for på denne travle dag, men et af resultaterne blev nedsættelse af det såkaldte Per Sørensen-udvalg, som skulle stille forslag til effektivisering af sagsbehandlingen. Og Per Sørensen-udvalget er fremkommet med i alt tre delbetænkninger, som løbende er blevet omsat til lovgivning og til administrative forbedringer og opstramninger.

Lovforslag nr. L 194, som vi behandler i dag, er således en udmøntning af den tredje og sidste delbetænkning fra udvalget, og når forslaget formentlig bliver vedtaget her senere på ugen, har vi fået en række opstramninger i asylsagsbehandlingen. Opstramninger, som har været nødvendige for at vi kan behandle asylansøgninger inden for tidsrammer, som er menneskeligt mindre belastende end før. Men det skal også føjes til, at vi også har fået en udlændingelov, som er ganske restriktiv, og som næppe kan strammes yderligere, hvis vi skal tage menneskelige hensyn og ikke mindst hensyn til menneskerettighederne.

I Socialdemokratiet har vi noteret os med tilfredshed, at det har hjulpet væsentligt på sagsbehandlingstiderne. Det gælder jo først og fremmest de såkaldte åbenbart grundløs-sager, hvor sagsbehandlingstiden for de almindelige åbenbart grundløse og ikke mindst for de åbenbart grundløse, der foregår i en særlig procedure, er blevet meget, meget væsentligt forkortet.

Det er også vores indtryk, at der er gjort gode fremskridt, når det gælder sagsbehandlingstiden for de normale asylansøgere. Jeg vil godt spørge indenrigsministeren, om hun kan oplyse noget om tidsforbruget for disse normalsager. Hvordan har tidsforbruget udviklet sig?

Så vil jeg på mit partis vegne gerne samtidig opfordre ministeren til, at kræfterne nu yderligere koncentrerer om at få nedbragt tiden endnu en tand for netop denne gruppes sager.

Helge Adam Møller (KF):

Vedrørende de ændringsforslag, som fru Dorte Bennedsen omtalte, kan jeg være helt enig. Dem synes jeg også man skal støtte.

Men jeg synes også, der er nogle andre ændringsforslag, man skal støtte, nemlig dem

der er fremsat af De Konservative, Venstre og Fremskridtspartiet, og lad mig kort nævne de vigtigste og nogle begrundelser herfor.

Ændringsforslag nr. 1 drejer sig jo simpelt hen om at lave den regel, at opholdstilladelser fremover gives med henblik på midlertidigt ophold, således at når man får asyl i Danmark, så er det en midlertidig opholdstilladelse ud fra det synspunkt, at vi ikke skal gøre flygtninge til indvandrere. Det betyder på den anden side efter vores mening, at hvis vedkommende har opholdt sig i Danmark i mere end syv år, og asylgrundlaget stadig væk eksisterer, så må det normale være, at man får fast opholdstilladelse i Danmark med henblik på, at man kan blive boende her resten af livet.

Men det forekommer urimeligt, at man, hvis man har boet her 3, 4 eller 5 år, og situationen bliver normal i hjemlandet, så skal kunne blive i Danmark resten af sit liv.

Ændringsforslag nr. 2 og nr. 8 er jo ændringsforslag, der betyder, at Ombudsmanden ikke skal have indseende med det arbejde, der udføres af Flygtningenævnet, og det er jo i god overensstemmelse med det andet lovforslag, vi behandler i Folketinget, nemlig om ombudsmandsloven. Deri står jo direkte fra det udvalg, der har kulegravet og er kommet med forslag, at Ombudsmandens indseende med domstolslignende nævn bør fjernes.

Her har vi så et lovforslag, hvor det vil være naturligt, hvis man har den holdning, at Ombudsmanden ikke skal have indseende med domstolslignende nævn, fordi det er en dommer, der er formand, fordi man har en sagsbehandling, der svarer til den, man har ved domstolene, fordi der er mundtlig forhandling, der er advokat til rådighed osv., ja, så var det da naturligt, at vi tog konsekvensen og sagde: Jamen så lægger vi det ind allerede i denne lov. Derfor dette ændringsforslag.

Ændringsforslag nr. 3 betyder bare, at man helt og fuldt følger det Per Sørensen-udvalg, som fru Dorte Bennedsen netop omtalte, hvor man dér foreslår, hvilke asylansøgere og hvilke andre der kommer til Danmarks grænse, som skal afgive fingeraftryk med henblik på at sikre sig, at folk ikke gentagne gange søger asyl under ny identitet, eller først søger i Norge, Sverige eller Tyskland, og når de så har fået afslag dér, kommer til Danmark, hvor vi så igen bruger et halvt eller et helt år, før vi opdager, at det er en fupansøgning.